

religger om, at hverken betinget eller ubetinget benådning kommer på tale.

§ 12. Med foranstående afvigelser finder retspleje- og straffelovgivningens almindelige regler i øvrigt anvendelse.

Stk. 2. Hvis landsretsdømmen ikke finder, at betingelserne for anvendelsen af dødsstraf er til stede, og rigsadvokaten anker dommen til højesteret med påstand om dødsstraf, finder også §§ 8-11 anvendelse på sagen.

Stk. 3. Denne lov gælder ikke for handlinger foretaget, mens Danmark er besat af fremmed militærmagt, eller i tre dage før eller én måned efter sådan besættelse. Med besættelse ligestilles, at egentlige militære krigskamphandlinger foregår på dansk område. I denne forbindelse anses Færøerne og Grønland ikke som dansk område, medmindre forbrydelsen har særlig relation til et af disse områder.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I den kulturkreds, hvortil Danmark hører, er i de senere år opdukset en helt ny forbrydelsestype. Blandt de mange eksempler på, hvad der har udløst eller har kunnet udløse massemyrderier i flæng, kan nævnes: Den japanske røde hærs skyderier i Tel-Aviv-lufthavnen Lod den 13. maj 1972 (3 terrorister dræbte 28 mennesker og sårede 87), massakren ved München i september 1972 (11 israelske sportsfolk dræbt), begivenhederne i Roms og Athens lufthavne 17. og 18. december 1973, olieministerbortførelsen fra Wien december 1975 og tog- og skolekidnapningen i Holland 1977.

Den vesttyske grundlovs § 102 forbyder dødsstraf. Antagelig derfor har man fængslet og ikke henrettet Andreas Baader og hans bandekammerater. Dette tiltrak før Baaders m. fl.s død den 18. oktober 1977 sympatisører til en række kidnappingsaktioner mod andre vesttyskere, der kunne udveksles med de fængslede. Nogle af disse er: Kidnapningen 27. februar 1975 af Peter Lorenz i Berlin, sprængningen den 24. april 1975 af Vesttysklands ambassade i Stockholm (2 uskyldige dræbt), kidnapningen i Köln af Hans-Martin Schleyer under begåelse af fire mord den 5. september 1977 samt hijackningen af Mallorca-charterhansaen med 83 sagesløse upolitiske ferierende den 13.-18. oktober 1977 (luftkaptajnen dræbt). Mens Baader-Meinhof-folkene nåede at dræbe fem mennesker, før de blev anholdt, er der således myrdet flere uskyldige for at få dem udfriet igen fra fængslerne.

I Holland kostede det for få måneder siden livet for to, der var ganske almindelige passagerer i et ganske almindeligt tog, der blev opbragt af nogle molukkanere, der ville bruge toggidslerne (og de samtidig gidseltagne skolebørn) til udveksling med nogle af deres kammerater, der sad i

hollandsk fængsel efter en noget lignende terroraktion.

Japan måtte løslade seks fængselsfanger fra den røde hær, efter at deres kammerater den 27. september 1977 hijackede et fly over Bombay. Japan betalte herudover 36 millioner kroner i løsepenge, som den røde hær nu benytter til sine fortsatte aktiviteter. I september 1972 opnåede Usta-sja løsladelse af seks fængslede kammerater, der dog hurtigt blev fanget igen, mens Vesttyskland ved gidseldramaer i oktober 1972 måtte udlevere de tre overlevende Sorte Septemberfolk fra Fürstenfeldbrück-massakren og i marts 1975 fem Baader-Meinhof-fanger. I november 1974 opnåedes løsladelse af syv fængselsfanger ved kapring af et engelsk rutefly (en passager blev dræbt). I marts 1975 krævede flykaprere 85 fængslede kurdere sat på fri fod. Flyet blev stormet, og to passagerer dræbtes.

Dette er langt fra nogen udtømmende liste over den slags forbrydelser i de seneste år.

Disse umenneskeligheder har tilført dødsstrafdebatten en helt ny dimension, og de hidtidige argumenter mod dødsstraf kan ikke uden videre lægges til grund som udslaggivende. Det nye består i, at en forbryderisk virksomhed ikke bringes til ophør ved, at gerningsmændene frihedsberøves, men at denne frihedsberøvelse tværtimod er årsagen til, at nye myrderiaktioner udløses. Derfor er det særlige ved forslagens område (jfr. § 1 c), at det er dødsensfarligt for den danske almenhed at have forbryderne siddende i danske fængsler - hvad enten det er på varetægt eller som strafafsonere. Hver time, de er fængslede i Danmark, frembyder uoverskuelige kæmperisici for nye frygtelige og grusomme misgerninger.

Der er intet, som tyder på, at Danmark kan føle sig sikker på at blive forskånet for, at lig-